

РЕШЕНИЕ

№ 16403

гр. София, 10.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 25.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **4061** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „АТАЛАНТА ИМО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет. 4, ап. 20, представлявано от управителя Р. И. Х., чрез адвокат Б. Д. З., [населено място], [улица], вх. Б, ап. 18, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г., издаден от Д. Б. К., началник сектор при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) В., орган, възложил ревизията и М. П. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1151 от 25.07.2022 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно – осигурителна практика (ОДОП) – София.

С решение № 6554/02.11.2023 г., постановено по адм. дело № 304/2023 г. по описа на Административен съд София - град, Трето отделение, 16-ти състав, съдът е отхвърлил жалбата на „АТАЛАНТА ИМО“ ЕООД. С решение № 4654/15.04.2024 г., постановено по адм. дело № 12010/2023 г. /л.33/, Върховен административен съд на РБ, VIII отделение, отменя горесцитираното решение, като връща делото за ново разглеждане от друг състав с указания да се произнесе по въпроса с необходимостта като фактическо основание по чл.10, ал.9 от ЗНАП за промяна на териториалната компетентност.

В жалбата се излагат аргументи относно съществуването на основания за обявяване на нищожност на изданието Ревизионен акт № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г., поради което жалбоподателят обосновава теза, че оспорването на РА е допустимо,

независимо от наличието на произнасяне с влязло в сила определение по предходно оспорване на същия индивидуален административен акт. Изразява искане за отмяна на РА. Допълнителни съображения с цитирана съдебна практика са изложени в писмено становище пред настоящия съдебен състав.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. А., поддържа жалбата. Счита, че в конкретния случай не е доказано наличието на необходимост, като фактическо основание, за промяна на екстериториалната компетентност на органа по приходите. На следващо място сочи, че наличието на необходимост е недопустимо да се доказва по тълкувателен път от актове, които не са издадени от органа, разполагащ с правомощието да учреди такава екстериториалната компетентност, а именно - изпълнителния директор на НАП, за когото твърди, че е определил орган по възлагане на процесната ревизия при липсата на компетентност. В тази връзка сочи, че съгласно чл. 112 от ДОПК, компетентни да възлагат извършването на ревизионни производства са изпълнителният директор на НАП или оправомощен от него заместник-изпълнителен директор, съответно органи по приходите определени със заповед на компетентния директор на ТД по седалище на юридическото лице. В този смисъл счита, че изпълнителният директор не може да превъзлага правомощието си да оправомощава възложители на ревизия на други органи по приходите, следователно възложителят на ревизията, в случая Д. К., след като не е била оправомощена с акт на изпълнителния директор на НАП да възложи ревизионното производство на жалбоподателя, не е имала и правомощия. На следващо място, излага твърдения, че директорът на ТД на НАП – София, също не бил овластил Д. К. да издаде заповедта за възлагане на ревизия на жалбоподателя, тъй като този директор не се намирал в служебно правоотношение с ТД на НАП – В., т.е. не е имал нито материална, нито териториална компетентност по отношение на този орган по приходите. В заключение сочи, че след като Д. К. не е разполагала с правомощието да възложи контролно производство на жалбоподателя по чл. 110 ДОПК, то явно издадената заповед за възлагане на ревизия е нищожна, което обуславя и нищожността на РА, на три самостоятелни основания, подробно посочени в становището по съществото на спора, което представя. В представеното по делото становище по съществото на спора, е цитирана съдебна практика по сходни казуси на ВАС на РБ, Осмо отделение. Претендира разноси в полза на „АТАЛАНТА ИМО“ ЕООД, включително за първото първоинстанционно и касационно производство. Представя списък с разноси касаещи настоящото производство, ведно с доказателство за фактическото им извършване.

Ответникът – директорът на Дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - София, чрез процесуалния си представител – юрк. М., счита жалбата за неоснователна и недоказана. Подробно становище по съществото на спора излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София – град, Първо отделение, 21-ви състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заповед № ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021 г. /л.92 от адм. дело № 304/2023 г./, на осн. чл.12, ал.6 ДОПК и чл.10, ал.8 и 9 ЗНАП, изпълнителният директор на НАП е оправомощил заместник-изпълнителния директор на НАП – П. Л. Д. със следните правомощия: 1. Да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата

на чл.7, ал.1 и чл.8 ДОПК; 2. При необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции, със заповед да нарежда служители от една териториална дирекция да преминат в друга, за изпълнението на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условията и реда, определени в Кодекса на труда; 3. При необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции, със заповед да нарежда служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл.8 ДОПК компетентни са органите от друга териториална дирекция, включително за част от работното време и без промяна на работното място.

В становище, изх. № 20-00-70/29.04.2021 г. /л.17/, заместник-изпълнителният директор на НАП е посочил, че е налице трайна необходимост от прилагането на чл.12, ал.6 ДОПК във вр. с чл.10, ал.8 и ал.9 от ЗНАП, поради наблюдавана трайна тенденция в натовареността на органите по приходите при отделите „Ревизии“ и „Проверки“ в ТД на НАП София да е в пъти по-голяма от тази в останалите ТД на НАП и два пъти по-голяма от средната за всички териториални агенции. В тази връзка се сочи, че са налице предпоставките за въвеждане на организация за възлагане на производства спрямо лица с компетентна ТД на НАП София на органи по приходите при ТД на НАП Б., ТД на НАП В., ТД на НАП В. Търново и ТД на НАП Пловдив. В т. 2 на становището е посочена процедурата, според която ТД на НАП София е компетентна със заповед да възлага функции на посочените в заповедта на изпълнителния директор или на оправомощено от него лице, органи по приходите от други териториални дирекции.

Със заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. /л.20/, изпълнителният директор на НАП П. Д., на осн. чл.12, ал.6 ДОПК и заповед № ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021 г. /цитирана по-горе/, определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 ДОПК от следните ТД: ТД на НАП Б., ТД на НАП В., ТД на НАП В. Търново и ТД на НАП Пловдив. Видно от т. 2 на заповедта, изпълнителният директор на НАП е определил като органи по приходите от ТД на НАП В., за които да не се прилагат правилата по чл.7 и чл.8 ДОПК – Ш. А. С., Д. Б. К., двете на длъжност началник сектор „Ревизии“ и М. П. Г. на длъжност главен инспектор по приходите.

Със заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. /л.23/, на осн. чл.11, ал.3 ЗНАП, вр. с чл.112, ал.2, т.1 ДОПК и заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г., директорът на ТД на НАП София, е определил функциите на компетентни органи по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, считано от 10.05.2021 г., които да се изпълняват от определените със заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г., изпълнителният директор на НАП лица, сред които – Ш. А. С., Д. Б. К., двете на длъжност началник сектор „Ревизии“ и М. П. Г. на длъжност главен инспектор по приходите.

Със заповед № З-ЦУ-2872/10.09.2021 г. /л.25 от адм. дело 304/2023 г./, на заместник – изпълнителния директор на НАП, на осн. чл.10, ал.9 от ЗНАП и във вр. със заповед за оправомощаване от 21.05.2021 х. /л.24 от адм. дело 304/2023 г./ е наредено служителите на ТД на НАП, посочени в заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, за които компетентна териториална дирекция, съгласно чл.8 ДОПК, е ТД на НАП София. Наредено е също, контролните производства да бъдат възложени от началниците на сектори, посочени в заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. и определени от директора на ТД на НАП София със заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. на осн. чл.112, ал.2, т.1 ДОПК.

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221421005183-020-001/ 10.09.2021 г., издадена от Ш. А. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., в качеството си на заместник на Д. Б. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., съгласно Заповед № РД-01-287/ 10.05.2021г. на директора на ТД на НАП София и Заповед № З-ЦУ-1659/ 05.05.2021г. на заместник изпълнителния директор на НАП, с която е възложено извършването на ревизия на „АТАЛАНТА ИМО“ ЕООД /л.28 по адм. дело 304/2023 г./.

Срокът за приключване на производството е продължен със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221421005183-020-002 от 23.12.2021 г., издадена от Д. Б. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221421005183-092-001/ 14.03.2022 г. /л. 34/, връчен на 22.03.2022 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от жалбоподателя не е подадено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г., издаден от Д. Б. К. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията и М. П. Г.-Н. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 09.05.2022 г.

РА е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – София на основание чл. 152 от ДОПК с жалба вх. № 53-06-4261/ 19.05.2022 г. по регистъра на ТД на НАП София и вх. № 23-22-797/ 23.05.2022 г. по регистъра на дирекция ОДОП София.

Във връзка с жалбата е постановено Решение № 1151/ 25.07.2022 г. на директора на дирекция ОДОП София, с което е изцяло потвърден РА № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г., издаден от Д. Б. К. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията и М. П. Г.-Н. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. - ръководител на ревизията. Решението е връчено на жалбоподателя на 27.07.2022 г. по електронен път.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба, подадена чрез директора на ДОДОП – София до АССГ.

С Определение № 7545 от 29.09.2022 г. по адм. дело № 8778/ 20222 г. по описа на АССГ жалбата на „АТАЛАНТА ИМО“ ЕООД срещу РА № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г. е оставена без разглеждане като процесуално недопустима, като просрочена.

РА отново е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-7036/ 02.12.2022 г., подадена чрез директора на ДОДОП – София до АССГ, с която се иска прогласяване на нищожност на РА, отхвърлена с решение № 6554/02.11.2023 г., постановено по адм. дело № 304/2023 г. по описа на Административен съд София - град, Трето отделение, 16-ти състав, отменено с решение № 4654/15.04.2024 г., постановено по адм. дело № 12010/2023 г. /л.33/, Върховен административен съд на РБ, VIII отделение.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

Ревизионният акт е обжалван по административен ред с подадена от „АТАЛАНТА ИМО“ ЕООД жалба, поради което жалбата е процесуално допустима, тъй като е изпълнена задължителната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт.

В жалбата се излагат аргументи относно съществуването на основания за обявяване на

нищожност на издадения РА. Съгласно чл.149, ал. 5, вр. пар. 2 от ДР на ДОПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване акт и е подадена от негов адресат.

Предвид изложеното, съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

В жалбата е направено искане за прогласяване на нищожност на РА № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г., издаден от Д. Б. К. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията и М. П. Г.-Н. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1151/ 25.07.2022 г. на директора на дирекция ОДОП София.

Съгласно указаният в решение № 4654/15.04.2024 г., постановено по адм. дело № 12010/2023 г. /л.33/, Върховен административен съд на РБ, VIII отделение, настоящият съдебен състав следва да се произнесе по въпроса за необходимостта като фактическо основание по чл.10, ал.9 от ЗНАП за промяна на териториалната компетентност.

По отношение на компетентността на органи по приходите от териториални дирекции, различни от тази на ревизираното лице, е налице противоречивата практика на ВАС на РБ. В няколко решения на състави на ВАС на РБ от VIII отделение - решение № 26 от 04.01.2024г. по адм. д. № 5816/2023г., решение № 176 от 09.01.2024г. по адм. д. № 6611/2023г. се приема, че такъв РА е нищожен. Така и в по старата практика на I отделение на ВАС на РБ, преди приемането на разпоредбата на чл.10, ал.9 от ЗНАП: решение № 13222/23.12.2021г. по адм. д. № 3212/2021г., решение № 463/14.01.2021 г. по адм.д. № 8918/2020г.; решение № 1456/03.02.2021г. по адм. д. № 10482/2020 г. приемат, че такъв РА е нищожен, тъй като не е мотивирана необходимост от такава екстериториална компетентност по изискването на чл.10,ал.9 от ЗНАП. В друга част от решенията на ВАС на РБ, I отделение по такива казуси, съставите приемат, че такъв РА не е нищожен и не е нужно да се мотивира необходимост по чл.10, ал.9 от ЗНАП: решение № 1250 от 05.02.2024 г. по адм.дело № 5013/2023 г.; решение № 11326 от 20.11.2023 г. по адм.дело № 6124/2023 г., решение № 852 от 24.01.2024 г. по адм.дело № 6276/2023 г. Настоящият състав споделя становището, изложено във втората група решения, като стъпва върху изключението, дадено в разпоредба на чл. 12, ал.6 ДОПК, с което законодателят е предвидил възможност правилата по чл. 8 ДОПК да не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на НАП или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор, каквато хипотеза в случая е реализирана, съгласно издадените заповеди, в които фигурират ревизиращите органи от ТД на НАП В. и чиято компетентност е разширена на територията на цялата страна, а за съответния териториален директор, в случая директора на ТД на НАП – София, компетентен на основание чл.8, ал.1, т.3 ДОПК, се разширява кръга от органи по приходите, които той, при условията на оперативна самостоятелност, може да определи за възложители на ревизии и го е направил със съответна заповед.

В конкретния случай, в становище, изх. № 20-00-70/29.04.2021 г. /л.17/, заместник-изпълнителният директор на НАП е посочил, че е налице трайна необходимост от прилагането на чл.12, ал.6 ДОПК във вр. с чл.10, ал.8 и ал.9 от ЗНАП, поради наблюдавана трайна тенденция в натовареността на органите по

приходите при отделите „Ревизии“ и „Проверки“ в ТД на НАП София да е в пъти по-голяма от тази в останалите ТД на НАП и два пъти по-голяма от средната за всички териториални агенции.

Съгласно чл.10, ал.9 от ЗНАП, при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции, изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Видно от текста на разпоредбата на чл.10, ал.9 ЗНАП, следва да е налице единствено „необходимост“, като законодателят не е уточнил дали тя трябва да е непредвидена/извънредна или трайна, както е в случая – обстоятелства, които ако законодателят бе преценил за определящи необходимостта, би посочил с оглед евентуалната необходимост от мотивиране на заповедите по този ред.

На следващо място, съгласно текста на чл.10, ал.9 от ЗНАП, при необходимост, изпълнителният директор или оправомощено от него лице „може да издаде заповед“, с която да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл.8 ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, като никъде в текста на нормата не е посочено, че заповедта следва да е мотивирана.

Според практиката на ВАС на РБ /решение № 1250 от 05.02.2024 г. по адм.дело № 5013/2023 г.; решение № 11326 от 20.11.2023 г. по адм.дело № 6124/2023 г., решение № 852 от 24.01.2024 г. по адм.дело № 6276/2023 г./, която настоящият състав споделя, обосноваване на „необходимостта“, наложила издаването на заповед № 3-ЦУ-2872 от 10.09.2021 г. не е дължимо. Касае се за вътрешнослужебен акт, който видно и от т.2 на мотивите към проекта на Закона за изменение и допълнение на ДОПК, има преди всичко за цел постигане на гъвкаво разпределение на административния капацитет; ефективно използване на обучени квалифицирани служители в административните производства в други ТД, вместо съкращаването им; мобилност на администрацията предвид концентрацията на бизнеса в няколко ТД и обезпечаване необходимостта от задоволяване на потребностите от обслужване и контрол на задължените лица.

В настоящият случай, ответникът се е възползвал именно от предоставената му по чл.10, ал.9 ЗНАП възможност. Това е сторено със заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021 г. /л.20/, с която заместник-изпълнителният директор на НАП П. Д., оправомощен от изпълнителния директор със заповед № 3ЦУ-ОПР-2/19.04.2021 г. на осн. чл.12, ал.6 ДОПК, издава заповед, с която определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 ДОПК от следните ТД: ТД на НАП Б., ТД на НАП В., ТД на НАП В. Търново и ТД на НАП Пловдив. Със заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. /л.23/, на осн. чл.11, ал.3 ЗНАП, вр. с чл.112, ал.2, т.1 ДОПК и заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021 г., директорът на ТД на НАП София, е определил функциите на компетентни органи по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, считано от 10.05.2021 г., които да се изпълняват от определените със заповед №

З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на заместник-изпълнителният директор на НАП лица. Със заповед № З-ЦУ-2872/10.09.2021 г. /л.25 от адм. дело 304/2023 г./, на новия заместник – изпълнителния директор на НАП, на осн. чл.10, ал.9 от ЗНАП и във вр. със заповед за оправомощаване от 21.05.2021 г. /л.24 от адм. дело 304/2023 г./ е наредено служителите на ТД на НАП, посочени в заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, за които компетентна териториална дирекция, съгласно чл.8 ДОПК, е ТД на НАП София. Наредено е също, контролните производства да бъдат възложени от началниците на сектори, посочени в заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. и определени от директора на ТД на НАП София със заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. на осн. чл.112, ал.2, т.1 ДОПК. Ревизиращият екип от Д. Б. К. и М. П. Г. – Н. от ТД на НАП В. също е посочен в заповед З-ЦУ-2872 от 10.09.2021 г., съответно в заповед № З-ЦУ-1659 от 05.05.2021 г., сред органите, за които не се прилагат чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК.

Отделно от горното, съдът обръща внимание, че с цитираните заповеди на заместник-изпълнителния директор на НАП не се делегират правомощия за възлагане на ревизия, а е упражнено правомощие за ограничаване действието на чл.7, ал.1 и чл.8 ДОПК при наличие на уредена в закона такава възможност при необходимост.

С оглед на гореизложеното ЗВР и РА са издадени от органи по приходите, притежаващи съответната компетентност.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г. е издаден и в предвидените от закона форма и съдържание. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 25 ал. 1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, възпроизведени на хартиен носител. Оспореният РА е в предвидените форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Съдържанието на РД съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

С горните аргументи, съдът достига до извод, че от изложеното не се установяват пороци водещи до нищожност на оспорения ревизионен акт, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора, искането на ответника за присъждане на разноски е основателно. Съдът, на осн. чл.226, ал.3 АПК следва да се произнесе по дължимите разноските пред трите инстанции. С оглед общия материален интерес 46 512.80 лв. (главница в размер на 35 105.28 лв. и законната лихва върху същата в размер на 11 407.52 лв.), и съобразно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на общо 13 113.00 лв. (тринадесет хиляди сто и тринадесет лева), представляващи юрисконсултско възнаграждение, за

процесувано представителство по адм. дело № 304/2023 г. по описа на АССГ, адм. дело № 12010/2023 г. по описа на ВАС, както и тези сторени пред настоящата инстанция.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав на основание чл. 160 от ДОПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АТАЛАНТА ИМО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет. 4, ап. 20, представлявано от управителя Р. И. Х., чрез адвокат А., срещу РА № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г., издаден от Д. Б. К., началник сектор при ТД на НАП В. Търново, орган, възложил ревизията и М. П. Г.-Н., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1151 от 25.07.2022 г. на директора на дирекция ОДОП – София.

ОСЪЖДА „АТАЛАНТА ИМО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет. 4, ап. 20, представлявано от управителя Р. И. Х., да заплати на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – София, при Централно управление на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 13 113.00 лв. (тринадесет хиляди сто и тринадесет лева), за процесувано представителство по адм. дело № 304/2023 г. по описа на АССГ, адм. дело № 12010/2023 г. по описа на ВАС, както и тези сторени пред настоящата инстанция

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: